

Standardy pracy licencjackiej dla kierunku Turystyka i rekreacja MWSZ

Praca licencjacka jest oryginalnym, samodzielnym, pisemnym opracowaniem wykonanym przez studenta pod kierunkiem promotora. Tematycznie praca powinna być związana z kierunkiem studiów i wybraną przez studenta specjalnością.

Wybór promotora, ustalenie i forma zgłoszenia tematu pracy licencjackiej oraz daty tych czynności ogłaszane są w komunikacie Dziekana Wydziału.

Praca licencjacka ma wykształcić u studenta umiejętności:

1. Identyfikacji problemu i sformułowania celu pracy
2. Poszukiwania i selekcji materiałów źródłowych
3. Analizy zjawisk ich oceny i ustalania prawidłowości
4. Porównywania zjawisk i konfrontacji poglądów (dyskusja)
5. Wyciągania wniosków
6. Konkretnego i jasnego (pisemnego) przedstawiania swoich poglądów
7. Konsekwentnego realizowania nakreślonego planu pracy

Praca licencjacka może mieć charakter teoretyczny, dokumentacyjny, analityczny lub inny (np. w postaci projektu przedsięwzięcia z zakresu turystyki i rekreacji) po uzgodnieniu z promotorem. Objętość pracy licencjackiej powinna mieścić się między 40 a 70 stron znormalizowanego tekstu (patrz: wymogi redakcyjne), wraz z tabelami i rycinami, przy czym łącznie nie powinny one przekraczać 20 % objętości pracy.

Student przedkłada ukończoną pracę do oceny przez promotora, który akceptuje pracę własnoręcznym podpisem i datą na tytułowej stronie pracy licencjackiej. Praca jest następnie recenzowana przez nauczyciela akademickiego ze stopniem dra lub wyższym (recenzenta wyznacza Dziekan).

Zawartość typowej pracy licencjackiej

1. Strona tytułowa (wg załączonego wzoru).
2. Spis treści z numeracją stron dla początku rozdziałów i podrozdziałów, spisu literatury, spisu tabel, rycin, ewentualnych aneksów.
3. Wstęp - powinien zawierać następujące elementy:
 - a) wprowadzenie do tematu,
 - b) cel opracowania i uzasadnienie wyboru tematu,
 - c) metody pracy w tym podstawowe informacje o literaturze przedmiotu i wykorzystanych źródłach informacji,
 - d) ewentualne wyjaśnienie terminów i definicji związanych z tematyką pracy.
 - e) ogólna charakterystyka przedmiotu pracy, a jeżeli praca jest typu regionalnego to także ogólna charakterystyka terenu.
4. Wyniki - efekt samodzielnej selekcji, analizy i systematycznego opisu zagadnień podjętych w temacie na podstawie materiałów zebranych przez autora pracy. Jest to na ogół najobszerniejsza dokumentacyjna część pracy licencjackiej.
5. Podsumowanie - powinno zawierać:
 - a) przedstawienie poglądów własnych autora na temat podjętego zagadnienia,
 - b) propozycje autora, nowe inicjatywy, koncepcje itp.,
 - c) ewentualne analizy typu „zyski i straty”
 - d) syntetyczne ujęcie treści pracy a zwłaszcza jej wyników w formie tekstowej,
6. Wnioski (konkluzje końcowe – w formie wypunktowanej (jedno lub dwu zdaniowej) – sumujące, uogólniające zebrany materiał i własne propozycje.
7. Streszczenie pracy – najważniejsze wątki pracy z uwzględnieniem wszystkich podstawowych rozdziałów a zwłaszcza podsumowania i wniosków.
8. Spis literatury wykorzystanej w pracy
9. Spis tabel, rycin; aneksy

Ocena pracy licencjackiej

Ocenię w pracy licencjackiej w zakresie treści podlega:

1. Jasność sformułowań celu pracy i uzasadnienia wyboru tematu.
2. Właściwy dobór metod zastosowanych w pracy.
3. Zakres i trafność wykorzystanej literatury przedmiotu.
4. Sposób prezentacji uzyskanych wyników (klarowność, logiczna kolejność itp.).
5. Sposób i zakres przedstawiania poglądów innych autorów, własne propozycje alternatywne, ocena wykonalności itp).
6. Znaczenie praktyczne, nowatorstwo, stopień trudności podjętego tematu i ogólny sposób jego przedstawienia.
7. Zwięzłość i właściwe oddanie zawartości pracy w streszczeniu.

Ocenię pracy licencjackiej w zakresie formy podlega:

1. Język (składnia, ortografia, jasność sformułowań, prostota stylu itp.).
2. Poprawność formalna tekstu w zakresie: marginesów, czcionki, justowania, odstępów, numeracji rozdziałów i innych elementów formatowania (zgodnie z zasadami zawartymi poniżej w wymogach redakcyjnych).
3. Konsekwencja i poprawność w cytowaniu literatury w tekście oraz spisie literatury.
4. Konstrukcja, przejrzystość, cechy formalne tabel i rycin.

Wymogi redakcyjne

Praca powinna być pisana czcionką Times New Roman (styl normalny) w rozmiarze 12 punktów.

Marginesy – górny i dolny po 2,5 cm; lewy 3,5 cm; prawy 1,5 cm;

Tekst justowany (wyrównany obustronnie do marginesów)

Odstępy między wierszami – półtora wiersza;

Przy wyodrębnianiu podrozdziałów, tabel i rycin odstęp dwukrotny (2 x 1.5);

Tekst powinien być podzielony na rozdziały, podrozdziały i akapity. Przy podziale na rozdziały i podrozdziały zaleca się stosowanie hierarchii numerycznej, dziesiętnej z liczebnikami „arabskimi” (np. 2; 2.1; 2.1.2). Ostatnim tak numerowanym rozdziałem w pracy powinny być „wnioski”. Dalszych; tj streszczenia, spisu literatury, spisu tabel i rycin już nie numerujemy. Jeżeli na poziomie np. 2.1.3 chcemy wyodrębnić jeszcze niższe rangą fragmenty tekstu, zamiast powiększać numerację np. do 2.1.3.1 lepiej zastosować pogrubienie dla nazwy tego fragmentu tekstu i nazwę tę umieścić na początku tekstu, od nowego akapitu, zaraz po wcięciu np.:

„**Rzeźba terenu.** Obszar kotliny Sandomierskiej charakteryzuje się rzeźbą”

W celu wyodrębnienia w tekście nowych opisów, myśli, zagadnień itp. należy stosować akapity czyli fragmenty tekstu zaczynające się od nowego wiersza i wiersz ten należy „wciąć” od lewego marginesu na odległość przynajmniej 5 spacji ale zawsze przy użyciu tabulatora (czyli półautomatycznie) a nie klawisza spacji.

Tytuły głównych rozdziałów (z numerami 1. 2. 3. itd.) należy pisać literami dużymi (tzw. WERSALIKI); pogrubionymi (bold) o rozmiarze czcionki 16 punktów. Każdy rozdział główny zaczyna się od nowej strony. Tytuły podrozdziałów należy pisać literami małymi; pogrubionymi (bold) o rozmiarze czcionki 14 punktów. Na końcu tytułów rozdziałów i podrozdziałów nie należy stawiać kropkę.

Ewentualne wyróżnienia w tekście powinny być stosowane poprzez pogrubienie czcionki. Nie zaleca się w pracy podkreśleń lub r o z s t r z e l e n i a.

Stosowanie kursywy powinno być w zasadzie ograniczone do łacińskich nazw flory i fauny.

Numeracja stron (z wyłączeniem strony tytułowej) ma być ciągła, cyframi arabskimi, w stopce strony.

Cytowanie literatury w tekście

Czytelnik pracy musi mieć pełną jasność co do pochodzenia (autorstwa) informacji znajdującej się w poszczególnych fragmentach opracowania. Dlatego konieczne jest zamieszczanie w tekście odwołań do źródeł (książek, czasopism, stron internetowych) na podstawie których powstał dany fragment pracy licencjackiej. Jeśli tekst w pracy jest dokładnym powtórzeniem tekstu ze źródła wtedy należy koniecznie umieścić go w „cudzysłowie” i podać w nawiasie źródło.

W pracy cytować należy jedynie literaturę z której korzystało się osobiście (wyjątkiem jest sytuacja kiedy cytujemy publikacje za podwójnym odwołaniem). Prace cytować należy w tekście poprzez odwołanie się do autora lub redaktora publikacji oraz roku jej wydania, umieszczonych w nawiasie np. (Nowak, 2009). Pełne dane bibliograficzne cytowanej pracy muszą znaleźć się w spisie literatury w końcowej części pracy. Przy wydawnictwach książkowych zaleca się podawanie w tekście strony z której pochodzi cytata lub dany fragment omówienia np. (Nowak, 2009; str. 127).

W pracach o specyfice bardziej humanistycznej można zastosować (patrz: uwaga ogólna na końcu tekstu) przypisy literaturowe na dole strony.

Stosowanie przypisów innych niż literaturowe na dole strony jest dopuszczalne (ale nie zalecane) jeżeli jest to rzeczywiście niezbędne w tej formie do objaśnienia tekstu, podania definicji lub uwagi autora.

Pozycje literaturowe które nie mają autorów lub odrębnie wyszczególnionych redaktorów cytujemy poprzez umieszczenie w nawiasie pierwszych dwóch lub trzech słów tytułu ewentualnie z wielokropkiem jeśli jest to dłuższy tytuł i z datą wydania: np. (Atlas rozmieszczenia roślin...2005). Strony internetowe jako odwołania do źródła, cytujemy w tekście, w tabelach i rycinach, w całości, w nawiasie kwadratowym np. [www.onet.pl].

Spis literatury

Spis literatury należy umieszczać po tekście (po streszczeniu); mogą tam znaleźć się jedynie pozycje wykorzystane (cytowane) w tekście przez autora pracy licencjackiej. Spis sporządza się alfabetycznie według nazwisk autorów lub redaktorów.

Pozycje literaturowe które nie mają autorów lub odrębnie wyszczególnionych redaktorów podajemy w spisie literatury alfabetycznie względem ich tytułu.

Przykłady:

Wydawnictwa zwarte (książki)

Richling A., Solon J. 1996. Ekologia krajobrazu. PWN; Warszawa, ss. 320

Prace zbiorowe pod redakcją:

Richling A. (Red.) 2007. Geograficzne badania środowiska przyrodniczego. PWN; Warszawa, ss. 324

Artykuły w pracach zbiorowych:

Maruszczak H. 1988. Zmiany środowiska przyrodniczego kraju w czasach historycznych. [W:] Przemiany środowiska geograficznego Polski. Starkel L. (Red.) Ossolineum, Wrocław; s. 109-135.

Artykuły w czasopismach:

Lesko R. 1971. Kontynentalizm termiczny Polski. Czasop. Geogr. 42 (3); s. 233-234

(gdzie 42 (3) oznacza tom – rocznik 42, a 3 numer zeszytu).

Strony internetowe:

Strony internetowe (WWW) wykorzystane w tekście należy podać osobno na końcu spisu literatury, w porządku alfabetycznym dla tych stron.

Konieczne jest umieszczenie przy każdej stronie WWW daty (dzień, miesiąc, rok) wykorzystania danych z tej strony.

Inne formy redakcyjne

W pracy można stosować powszechnie przyjęte skróty (np.; itd.; itp.; PZU; UJ, GOPR). Skróty instytucji mniej znanych lub skróty specjalistyczne powinny być rozwinięte (w nawiasie) przy pierwszym zastosowaniu w tekście. Ogólnie w pracy należy stosować aktualne zasady pisowni i interpunkcji języka polskiego (np. <http://so.pwn.pl/zasady.php>)

Tabele

Każda zamieszczona w pracy tabela musi mieć w tekście odwołanie w postaci np. (Tab. 12) Tabele powinny być umieszczone w tekście pracy, w pobliżu miejsca odwołania się do nich przy czym odwołanie ma być w tekście wcześniej niż zamieszczona jest sama tabela.

Każda tabela otrzymuje kolejny numer w układzie ciągłym dla całej pracy oraz tytuł (opis) z zakresem informacji zawartej w tabeli (w opisie należy także stosować skrót „Tab.”). Tytuł tabeli (opis) umieszczany ma być zawsze powyżej tabeli. W opisie tabeli zamieszczać należy także źródło skąd pochodzi tabela. Źródło informacji podawane ma być tak jak cytowanie w tekście np. „(Nowak, 2009)” albo „opracowanie autora na podstawie pracy (Nowak, 2009)” lub też „wg (Nowak, 2009); zmienione”; ewentualnie podajemy informację „opracowanie własne autora”.

Opis tabeli zarówno w tytule jak i w jej wnętrzu (tytuły wierszy i kolumn) musi jednoznacznie i w pełni wyjaśniać prezentowany materiał, tak aby nawet nie korzystając z opisu w tekście pracy można było tabelę prawidłowo zinterpretować. Ewentualne, niezbędne przypisy do tabeli, w przeciwieństwie do jej tytułu, należy umieszczać bezpośrednio pod nią.

Tabela zasadniczo powinna mieścić się na jednej stronie pracy; należy unikać dzielenia między stronami. W uzasadnionych przypadkach duże tabelaryczne zestawienia danych mogą być umieszczane na końcu pracy jako załączniki; w aneksie.

Ryciny

Najlepiej wszystkie ilustracje w pracy należy określać mianem rycin (wykresy, mapy, fotografie, sztychy). Przy tytule (opisie), a także w odwołaniach w tekście, należy stosować skrót „Ryc.” z kolejnym numerem, podobnie jak przy tabelach zachowując ciągłość numeracji dla całej pracy. W przypadku występowania w pracy tylko fotografii można przyjąć jednolicie dla wszystkich oznaczenie „Fot. 1.” itd. Dopuszcza się także podział numeracji i opisu na fotografie (Fot.) i ryciny (Ryc.) czyli wszystkie inne (poza fotografiami) ilustracje zawarte w pracy.

Wszystkie informacje o rycinie (fotografii) zamieszczać należy pod ryciną. Ryc. numer kolejny, tytuł; dalej objaśnienia (legendę) jeśli nie jest możliwe ich zamieszczenie w obrębie samej ryciny, a następnie źródło danych. Przy fotografiach własnych autora jako „źródło” najlepiej napisać po objaśnieniu „Fot. Jan Nowak”.

Jeśli rycina (np. wykres lub mapa) jest oryginalna (utworzona przez autora pracy licencjackiej) należy zwrócić uwagę by zawierała kompletny opis np. osi pionowej i poziomej; zróżnicowanie szrafu lub koloru; dat i innych elementów.

UWAGA OGÓLNA. Odstępstwa od zasad podanych w standardach mogą być stosowane jedynie po uzgodnieniu z promotorem pracy licencjackiej.

Opracowanie
Marian Drużkowski
wersja luty 2010